

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 10Csp/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124233099
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Csank
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6124233099.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

10Csp/51/2024
– 10 –

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Petrom Csankom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., t. č. bytom C., C. XXX/X, štátne občianstvo SR a 2/ D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX/X, C., štátne občianstvo SR zast. JUDr. Dana Ďalaková, advokátka, Mlynská 1A, Rimavská Sobota o zaplatenie 3901,64 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

10Csp/51/2024
– 10 –

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný **z a p l a t i ť** žalovanému 1/ a žalovanej 2/ plnú náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

10Csp/51/2024
– 9 –

1. Žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa na žalovaných 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 3901,64 eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol: „Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovaným na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.07.2015 pod číslom úverového

účtu 3107147321 a reg. číslom 007873611240715 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 4101.64 €, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžníci svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnili riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatili, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 09.08.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovaným doručené dňa 06.09.2021 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaní v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatili, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 14.09.2021 dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.06.2023 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 31.05.2023. Žalovaní boli vyzvaní právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovaným len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 3901.64 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaní žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatili. Zároveň si v tomto konaní uplatňujeme voči žalovanému aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.“

2.Okresný súd Banská Bystrica pôvodne rozhodol v upomínacom konaní platobným rozkazom, jeho rozhodnutie však bolo zrušené a konanie pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, nakoľko platobný rozkaz nebolo možné žalovanému 1/ doručiť do vlastných rúk a žalovaná 2/ podala vo veci odpor proti platobnému rozkazu. V odpore žalovaná 2/ uviedla, že žalovaná suma nesúhlasí s doposiaľ už zaplatenými splátkami žalovaných 1/ a 2/, tiež namietala výšku úrokov požadovaných žalobcom, pričom vzniesla na celý nárok námietku premlčania, taktiež uviedla, že nie je jasné, z čoho vyplýva žalovaná suma. Navrhla vo veci vypočítať žalobcu ako aj žalovaných 1/ a 2/.

3.K odporu žalovanej 2/ sa vyjadril žalobca, pričom uviedol: „Odpor žalovaného považujeme v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaný v podanom odpore neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Pre úplnosť uvádzame, že spolu s výzvou nášho právneho predchodcu zo dňa 29.11.2019, označenej ako „Tretia upomienka“ sme súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovaným na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky RF363540265Ska RF363540257SK a dňa 29.11.2019, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. V tejto súvislosti poukazujeme na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Napriek uvedenému v prílohe zasielame súdu doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaní prevzali predmetnú upomienku dňa 2.7.2021. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ani napriek výzve omeškané splátky neuhradil, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru dňa 10.8.2021. V zmysle ust. § 101 Občianskeho, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V zmysle ust. § 103 Občianskeho ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína

plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti; Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ako sme už uviedli, z dôvodu porušenia platobnej disciplíny náš právny predchodca upomienkou zo dňa 31.5.2017 upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovaného upozornil, že pre prípad nezaplatenia dlhu na splátkach mu vzniká právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, náš právny predchodca v zmysle ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 12.7.2017 žalovanému oznámil, že úver predčasne zosplatnil. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku uplatneného žalobou začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky t.j. odo dňa 20.3.2017, nesprávne aplikoval ust. § 103 OZ v spojení s ust. § 101 OZ. Týmto poukazujeme na aktuálnu najnovšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, konkrétne na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Cdo/132/2021, v zmysle ktorého (odsek 26) citujeme: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.“ Aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci tak mohla byť pohľadávka voči žalovanému prvýkrát uplatnená až 10.8.2021, tj. v deň predčasného zosplatenia úveru a v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka k premlčaniu nášho nároku z úverovej zmluvy by došlo až 10.8.2024. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 13.2.2024, bola podaná včas, počas plynutia 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie predčasne zosplateného nároku z úveru v zmysle ust. § 101 OZ. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby sme predložili dokumenty nášho právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný nášmu právnenému predchodcovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol našim právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/ omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola našim právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. V prílohe tohto podania zasielame doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného našim právnym predchodcom. Máme za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok žalobcu považujeme za dôvodný a preukázaný.“ K vyjadreniu predložil výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, doručenky, tretiu upomienku – pokus o zmier, poštový hárok, výpis o skúmaní bonity, dáta dopytu.

4. Žalovaná 2/ reagovala na vyjadrenie žalobcu podaním zo dňa 25. 07. 2024 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v ktorom uviedla, že neuznáva výšku žalovanej sumy, ktorá nesúhlasí s doposiaľ už zaplatenými splátkami, namieta výšku úrokov požadovaných žalobcom, žalovaný 2/ žiada žalobcu, aby upravil výšku istiny v súlade s už zaplatenými splátkami, namieta tiež tú skutočnosť, že predmetnú sumu požaduje žalobca od neho bez toho, aby relevantne vyzval na jej platenie aj žalovaného 1/. Žalovaný 2/ nebol nikdy žalobcom upozornený o tom, že predmetný úver sa nespláca riadne a včas a taktiež žalovaný 1/ nebol nikdy upozornený na realizáciu predčasnej splatnosti predmetného úveru. Taktiež opätovne vzniesla námietku premlčania na celý uplatnený nárok a žiadala vypočítať strany sporu.

5. Súd právneho zástupcu žalobcu vyzval, aby predložil platobnú históriu platenia úveru zo strany žalovaných z dôvodu preskúmania, či banka úver mimoriadne zosplatnila v lehotách podľa ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka ako aj z dôvodu preskúmania tvrdenia žalovanej v odpore ohľadom úpravy istiny v súlade so zaplatenými splátkami, a aby predložil výzvu banky (VÚB, a.s.) pred postúpením pohľadávky adresovanú žalovaným z dôvodu preskúmania splnenia zákonnej podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách s tým, že súd žiadal, aby žalobca preukázal, že táto výzva banky pred postúpením pohľadávky bola žalovaným aj doručená, a aby preukázal, že oznámenie banky adresované žalovaným o postúpení pohľadávky zo dňa 9.6.2023 bolo doručené žalovaným.

6. K výzve súdu právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaní uhradili na svoj záväzok sumu 8928,29 €, čo je zrejme aj z predloženého výpisu z úverového účtu, pre úplnosť však priložili prehľad platieb samostatne v prílohe tohto podania. Z predloženého výpisu z účtu je možno vidieť aj rozpad konkrétnych platieb na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky, započítanie platieb na tieto položky je zrejme zo stípcov označených ako „Istina“, „Úrok“, „Suma sankčný úrok“, „Poplatok za poskytnutie“, „Suma

poplatky“ a „Suma poistenie“. Žalobca si v konaní uplatňuje sumu istiny vo výške 3901,64 €, ktorá bola vypočítaná nasledovným matematickým výpočtom: suma poskytnutého úveru 6500 € - suma splátok uhradených žalovanou, započítaná na istinu 2598,36 € = 3901,64 €. Vzhľadom k tomu, že žalovaná ani napriek predchádzajúcej výzve omeškané splátky neuhradila, veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 10.08.2021 a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 18.04.2021. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou dňa 18.04.2021 a k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo po uplynutí troch mesiacov od uvedeného dátumu a zároveň v čase do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonnými požiadavkami. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložili súdu aj výzvy právneho predchodcu, banky, zo dňa 10.08.2021 a zo dňa 29.06.2021. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Už v žalobe uviedli, že v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.08.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 18.09.2021 (dátum prevzatia písomnosti) v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bola zároveň žalovaná vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 29.06.2021 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanej doručovaná dňa 29.06.2021 pod číslom zásielky RF363540265SK, čo preukazujú predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejme z podacieho háрку – na ľavej strane zľavo). K výzve súdu uvádzajú, že spôsob doručovania a aj tzv. fikcia doručovania je upravená vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPÔŽIČKA fyzickým osobám - občanom. Konkrétne v Čl. VII bod. 1 je uvedené, že „Tieto písomnosti vrátane iných písomností sa (napr. upomienky, odstúpenie) sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná (adresát neznámy, nezastihnutý, nesprávna adresa, adresát požiadal o doposielanie), a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručenie dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie. V prípade, keď sa písomnosť nezasiela ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje sa takáto písomnosť za doručenie desiatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov veriteľa daná na poštovú prepravu...“. V tejto súvislosti poukázali na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Napriek uvedenému v prílohe zaslali súdu doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejme, že predmetná výzva bola žalovanej doručovaná a žalovaná ju prevzala dňa 02.07.2021. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 18.04.2021, t. j. premlčacia lehota začala plynúť po troch mesiacoch od uvedeného dátumu. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 19.07.2021 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 13.02.2024 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Nimi uplatnený nárok tak v čase začatia konania premlčaný nebol. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 15.12.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 uvádza: „Najvyšší súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na podstatnú skutočnosť, že z pohľadu nekalých podmienok všeobecnú úpravu premlčania nenanútil spotrebiteľovi dodávateľ, tá vyplýva zo zákona, takže nie je jasné, aká je legitímácia ochrany spotrebiteľa pred veriteľom, keď on za konštrukciu premlčania nemôže. Preto téza o štandardnej ochrane spotrebiteľa, ktorá je ochranou slabšej strany (viď bližšie ods. 25.2.), u ktorej tento nedostatok v dôsledku princípu rovnosti treba dorovnať (vykompenzovať) zvýšenou ochranou, neimplikuje dovolaciemu súdu taký záver, že skrátená premlčacia doba práva veriteľa voči spotrebiteľovi by uvedenú nerovnosť mala nejakým spôsobom kompenzovať: spotrebiteľovi by v jeho slabšom postavení totiž nijako nepomáhala. Sumarizujúc uvedené možno skonštatovať, že umožnením aplikácie druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka aj v prípadoch podľa § 53 ods. 9 sa veritelia v spotrebiteľských vzťahoch dostávajú do horšieho postavenia ako iní veritelia, ale legitímny dôvod, ktorý by takýto rozdielny prístup ospravedlňoval ipso iure nie je daný. Rekapitulujúc všetky doposiaľ uvedené argumentačné východiská, dovolací súd v odpovedi na dovolateľom položenú otázku

zásadného právneho významu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu (v čase rozhodovania súdov nižších inštancií) ešte nebola vyriešená uzatvára, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci tak mohla byť pohľadávka voči žalovaným 1/ a 2/ prvýkrát uplatnená až 30. marca 2011 a v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka k premlčaniu nároku žalobcu z úverovej zmluvy došlo až 30. marca 2014. Preto keď žaloba bola podaná na súd 28. februára 2014, bola podaná počas plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka). Ak odvolací súd založil svoje rozhodnutie v tejto otázke na inom právnom názore, ktorým aproboval posúdenie počiatku premlčacej doby za použitia ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, treba mať za to, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Týmto by chceli upozorniť aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 11Co/60/2019, ktorý vo veci premlčania uvádza že: „pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich a takýto následok je nepripustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa, a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok“. V súlade so zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.06.2020, 10Co/153/2019, začína plynúť premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. K otázke premlčania zároveň poukázali aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08.12.2020, sp. zn. 10CoCsp/105/2020, podľa ktorého „súd prvej inštancie sa mylne domnieva, že to v prípade spotrebiteľských vzťahov nevyhnutne vedie k právnomu stavu, v ktorom sa splatnosť zosplatneného úveru časovo posúva ešte pred vznik právnej možnosti vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde. Takéto riešenie nereflektuje špecifikum podmienok zosplatnenia spotrebiteľských záväzkov oproti stavu predpokladaného v § 103 Občianskeho zákonníka, necitlivo vnáša do usporiadania pomerov medzi dodávateľom a spotrebiteľom zrejmu nelogickosť a časový paradox a prakticky skracuje zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba začína plynúť skôr než veriteľ môže nárok uplatniť na súde). Preto podľa presvedčenia odvolacieho súdu nemôže právne posúdenie v takejto konštelácii v žiadnom prípade obstáť.“ Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným zaslané dňa 09.06.2023. Predmetné oznámenie bolo žalovaným doručované dňa 12.06.2023 pod číslom zásielky RF311943794SK a číslom zásielky RF311937286SK, čo preukazujeme predloženými podaciami hárkami. Zároveň v prílohe zaslali súdu doklady – výpisy z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorých je zrejme, že predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky bol žalovanej doručované a žalovaná ho prevzala dňa 19.06.2023 na pošte Lukovišťa a žalovanému bola doručená dňa 19.06.2023 (dátum vrátenia). Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvy ich právneho predchodcu, banky, zo dňa 06.03.2015 a zo dňa 20.05.2015. Predloženými výzvami doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Žalobca v spore preukázal, že ich právny predchodca dňa 06.03.2015 a dňa 20.05.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomným výzvam nášho právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko bola žalovaná napriek výzve banky viac ako 90 dní v omeškanií so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia v tomto spore.

7.Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania vykázané, svoju neúčast' vopred ospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania.

8.Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, žiadosťou o flexipôžičku, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, informáciami finančného sprostredkovateľa, zoznamom dokladov k flexipôžičke, zmluvou o splátkovom úvere, čestným vyhlásením, žiadosťou o predčasné splatenie úveru, žiadosťou o zmenu zmluvných podmienok, oznámením o postúpení pohľadávky, rámcovou zmluvou, žiadosťou o postúpenie a prevod, všeobecnými obchodnými podmienkami, platobnou históriou, treťou upomienkou, výzvou na predčasné splatenie úveru, doručenkami, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením k odporu, formulárom č.I 126 spisu, dátami dopytu, vyjadrením žalovanej 2/ k vyjadreniu žalobcu, ospravedlnením z neúčasti na pojednávaní, oznámením o postúpení pohľadávky s doručenkami, platobnou históriou.

9.Na pojednávaní žalovaní navrhli žalobu zamietnuť, právna zástupkyňa žalovanej 2/ poukázala na dôvody uvedené v písomných vyjadreniach žalovanej 2/ a na skutočnosť, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaný.

10.Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 39 Občianskeho neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11.Súd konštatuje, že žalobca sa v konaní domáha, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 3901,64 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania ako plnenia zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.7.2015 uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom žalobcu VÚB. a.s. a žalovanými, ktorí sa zaviazali úver uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj záväzok pravidelne uhrádzať mesačné splátky neplnili riadne a včas a neuhradili ani dlžné omeškané splátky, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve zo dňa 29.6.2021 vyhlásil ku dňu 10.08.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom bola dňa 08.06.2023 pohľadávka voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom nesplateného úveru.

12.Súd sa zamerával v prvom rade na skúmanie existencie a danosti aktívnej hmotnoprávnej i procesnej legitimácie súčasného žalobcu, ako postupníka, s akcentom na právnu úpravu Zákona o bankách, keďže

postupcom bola banka. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by postúpeniu pohľadávky z banky predchádzala výzva banky vyžadovaná ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním tvrdené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania a súd je povinný skúmať ju z úradnej povinnosti v ktoromkoľvek štádiu konania (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021).

14. Súd sa tak v konaní zamerá predovšetkým na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu najmä s ohľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu, v nadväznosti na potrebu poskytnutia osobitnej ochrany spotrebiteľovi v spore s dodávateľom a súd prvej inštancie správne zamerá pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanému, ako spotrebiteľovi, domáha.

15. V spotrebiteľských vzťahoch pri konštatovaní platnosti či neplatnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na ďalší subjekt, je nutné okrem všeobecných ustanovení § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu, ktorá na daný právny vzťah dopadá. Súd nárok právne posúdil aj podľa Zákona o bankách, keďže postupcom a pôvodným nositeľom hmotnoprávneho nároku voči žalovanému bola banka. Osobitná právna úprava pre platné postúpenie pohľadávky banky zakotvená v § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok (osobitná písomná výzva banky klientovi a relevantná doba omeškania dlžníka aj napriek písomnej výzve banky). Uvedené podmienky sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle hmotného práva a musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva (uvedenú skutočnosť súd konštatuje len pre úplnosť a vzhľadom na označenie 14. časti Zákona o bankách ako OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO, v ktorej je obsiahnuté aj zákonné ustanovenie § 92 ods. 8), ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale priamo stanovuje hmotnoprávne podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávok (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka). Takémuto záveru nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia („môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť“), ako aj jeho zaradenie do časti Zákona o bankách, ktorej nadpis znie „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“. Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje osobitné podmienky, za ktorých môže banka a to aj bez súhlasu klienta postúpiť pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto

ustanovení splnené nie sú, banka platne postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Súd v súvislosti s takýmto záverom poznamenáva, že takýto výklad predmetného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách zodpovedá judikatúre Najvyššieho súdu SR, ktorý práve za účelom zjednotenia výkladu tohto ustanovenia v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 (R 60/2018) jednoznačne konštatoval, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Zhodne aj vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 16. júla 2018 Najvyšší súd SR vyslovil právnu vetu : „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“.

16.Súd konštatuje, že v konaní nebola preukázaná hneď prvá z dvoch kumulatívne vyžadovaných zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky klienta banky na iný subjekt, a to predchádzajúca osobitná výzva banky klientovi s upozornením na omeškanie (v stave aktuálnom pred postúpením pohľadávky) s platením dlhu banke. Súd zdôrazňuje, že pokiaľ súčasný žalobca v spore mal zámer preukázať splnenie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky banky a doložil do spisu výzvy svojho právneho predchodcu - výzvu pred zosplatnením úveru a oznámenie o zosplatnení úveru, adresované žalovaným ako dlžníkom, takéto písomnosti neobstoja požiadavke vyžadovanej Zákonom o bankách. Súd má za to, že žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách, súdu nepreukázal zaslanie potrebnej výzvy pred samotným postúpením a súdu doručil len výzvu pred zosplatnením úveru a oznámenie o zosplatnení úveru s výzvou na splatenie tohto dlhu, čo podľa názoru súdu nemožno považovať za výzvu, akú mal na mysli zákonodarca podľa ustanovenia § 92 ods. 8 prvej vety Zákona o bankách. Súd vychádzajúc z teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia sledujúc účel a zmysel tejto právnej úpravy má za to, že pred samotným postúpením pohľadávky banky na iný subjekt zákonná úprava vyžaduje osobitnú a samostatnú písomnú výzvu banky, v ktorej banka v relevantnej časovej súvislosti pred samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky klienta na iný subjekt vyzve tohto klienta na eventuálne zaplatenie a splnenie si zameškaného záväzku voči banke s upozornením, že v súlade s dikciou ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pokiaľ aj napriek písomnej výzve banky zostane naďalej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť aj inému subjektu aj bez súhlasu klienta. Práve s prihliadnutím na sledovaný účel a cieľ tejto právnej úpravy, a to je poskytnúť ochranu klientom banky v tom zmysle, že po upozornení na možnosť postúpenia pohľadávky aj bez jeho súhlasu na iný subjekt a na základe vyčíslenia konkrétnej výšky pohľadávky, má klient reálnu možnosť účinne zabrániť postúpeniu pohľadávky a to tým, že svoj dlh voči banke dodatočne uhradí. Uvedený výklad zodpovedá okrem iného aj označeniu 14. časti Zákona o bankách, OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO. Práve takouto formou je ochrana klientov účinne, nielen fiktívne, zabezpečená. Práve z tohto dôvodu, aby ochrana klienta bola nielen fiktívna, ale skutočne reálne zabezpečená, potom neobstojí argument žalobcu, ktorý považuje ním predložené výzvy jeho právneho predchodcu za výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko obsahujú vyčíslenie dlžnej pohľadávky k 29.06.2021 a 10.08.2021, pričom z listinných dôkazov je zrejmé, že k postúpeniu pohľadávky z banky na súčasného žalobcu došlo až dňa 08.06.2023. Sledujúc účel zákonnej úpravy Zákona o bankách v jej časti osobitne označenej ako ochrana klientov, je potom zrejmé, že medzi výzvou, ktorú pre platné a účinné postúpenie pohľadávky nevyhnutne vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách a samotným postúpením pohľadávky banky na iného veriteľa, nevyhnutne musí byť časová súvzťažnosť, ktorá rozhodne v období uplynutia 2 rokov medzi výzvou a postúpením pohľadávky, celkom zrejme naplnená nebola.

17.Skutočnosťou je, že pred samotným postúpením pohľadávky nepreukázal žalobca akúkoľvek inú výzvu banky, v ktorej by banka v aktuálnom stave oznamovala svojmu klientovi aktuálnu výšku zameškanej časti záväzku klienta voči banke s oznámením, že pokiaľ bude naďalej v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči

banke, bude banka oprávnená pohľadávku aj bez súhlasu klienta postúpiť ďalšiemu subjektu. Ochrana klienta tak, ako ju má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, tak jednoznačne v tomto prípade zachovaná zo strany banky nebola a žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že si banka pred postúpením pohľadávky na súčasného žalobcu splnila povinnosti vyplývajúce jej z osobitnej právnej úpravy Zákona o bankách.

18. Pokiaľ bola postúpená pohľadávka bankou bez splnenia podmienok uvedených v uvedenom zákonom ustanovení, je potrebné takéto konanie a úkon považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offo. Neplatnosť postúpenia pohľadávky v danej veci vyplýva aj z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu - v danom prípade odporovalo zákonným požiadavkám lex specialis - § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

19. Zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a z tohto dôvodu ani následný právny úkon - postúpenie pohľadávky nie je platným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Súčasný žalobca nie je v danom spore aktívne legitimovaným a nositeľom práv z predmetnej pohľadávky, preto súd žalobu zamietol.

20. Iba pre úplnosť súd dodáva, že sa už nezaoberal s námietkou premlčania ako aj s ostatnými námietkami, ktoré vzniesli v konaní žalovaní, nakoľko žaloba bola zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a preto posúdenie, či nárok je alebo nie je premlčaný by bolo nadbytočné, nehospodárne a právne irelevantné.

21. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP a plne úspešným žalovaným priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

10Csp/51/2024

- 2 -

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.